

Universitätsbibliothek Wuppertal

Epistolæ obscvrorvm virorvm

cvm inlvstrantibvs adversariisqve scriptis

Textvs

Hutten, Ulrich von

Lipsiæ, 1864

7. Cornelius Morosus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-976

nos est Pedellus, qui nos prodit. Quid multa? ad omnes lateres, ad dextram et ad sinistram manum bonus Studens circumdatus est, Satanus mundus et propria caro ipsum impugnabit, ut merito exclamat:

O mihi præteritos reddat si Iupiter annos!

Tu autem, mee Morose, tibi gratulare potes, ut studium tuum in feliciore 5 tempore ad finem tulisti. Et ego etiam videbo, quod mox ex Parnasso profiscor, quia mihi non placet, et illud etiam optimum est. Vale.

7.

Cornelius Morosus

Comestori Pugnantio

vel potius Abstemio Quietο

10

Amico certo S. D.

Ineptiae tuæ, mi Pugnanti, prolixiorum responcionem mererentur, nisi tuum mihi ingenium persuaderet, non opus esse apud te prolixitate verborum, qui sanioribus rationibus haud illibenter cedis. Brevitati itaque studebo, sed ita, 15 ne dum brevis esse labore, obscurus fiam. Et quidem fateor, corruptissimum fuisse Parnassi meo tempore statum: ubi comessationes, iurgia, provocaciones et duella erant frequentissima, adeo ut vix ullus dies, ne dicam hebdomas aut mensis præteriret, quo non cives in propria viscera sævirent. Cautum erat legibus, quibus novi Studiosi et iuniores se adstringere tenebantur, ne quis 20 compotationibus interesset, ne quis vociferationibus nocturnis aliis molestus esset, ne quis lapidibus stricto gladio insultaret; ne quis provocaret, aut provocatus in arenam compareret; sed quid si potator, grassator, provocator, aut aliasmodi transgressor harum legum esset aut domesticus aut commensalis, aut utroque modo affinis? Quid si se futurum commensalem aut domesticum men- 25 tiretur? Vidi ego, et interfui, quamvis innoxius, ubi noctu, prospiciente tamen e fenestra Rectore, strictis gladiis valvis et fenestrarum iniuria fieret: Sed ubi audita erat vox unius tantum Commensalis, reliqui omnes impune hoc factum ferebant. Vidi iterum cohortem compotatorum in ipso meridie et fenestrarum et foribus vim realem gladiis, inhabitatori vero verbalem lingua satis maledica infe- 30 rentem, inspiciente Senatore non infimi subsellii; iurasses, factum carcere, si non cera dignum. Sed quid? commensales erant: Si denunciatum esset, poena antecedentem scelestum insecuta infelicem reddidisset commensalem, sed infeliciorem denunciantem hospitem. Verendum enim erat, ne omnis relicta hac mensa aliam eligerent. Melius igitur erat cum commodo tacere, quam periuria et malefacta pu- 35 niri. Sane dolendum est, iuvenes primo statim ingressu in Parnassum, in quo fundamenta Christianismi iacere debebant, iuramento, quod tamen impune violare licet, adstringi, et sic periuriis adsuefieri, et ad illa quasi manuduci. Quid dicam de prostibulis, quibus Apollinis colles, hoc est Musæa consendere conniventia superiorum permittebat? Quid de negligentia Studiosorum? Regis ad exemplum 40 totus componebatur orbis, negligentes erant Doctores, negligentiores discentes. Novi, quos otii pertæsos non penituerit, bis vel ter non dicam in semestri,

⁴ O mihi! Verg. Aen. 560.

¹⁶ brevis] Hor. art. poet. 25. sq. ³² cera] consilium abeundi q. v. ⁴⁰ Regis] Claudian. IIII. cons. Hon. 299. sq. „... Componitur orbis Regis ad exemplum ...”

sed in anno legere; et ubi lecturi erant, hora dimidia elapsa vix cathedram adscendebant, finita tertia horulæ quadrante discedentes, omnem et moram et festinationem viæ longinquitate pariter, pariter et senectute iam iam appropinquarent excusantes: cum tamen prædia sua singulis septimanis, si non singulis diebus absque ulla molestia visitare, agrorumque sulcos perscrutari, expendere et dinumerare possent. Quin cum legerent, obscuritati ita studebant, ut vix decimus quisque (rarissime autem decimus intererat, vix centesimus illos lecturos unquam esse augurari poterat) quid vellent, assequeretur: Idque eum in finem, ut privatim eo maiori cum fructu docere possent. Noli autem tibi persto suadere, eos privatim diligentiores fuisse; vix tertio vel quarto congressu pecuniam emendicaverant potius quam exegerant, ubi schedula foribus affixa negligenter ipsorum non excusabat sed accusabat: Et si quis eorum, gentium minorum Deus, diligentem se in legendu exhiberet, effata eius pro oraculis ex Apollinis tripode æditis haberi debebant: omnem sacrae Scripturæ auctoritatem 15 labefactari patiebatur, modo ipsius et deastri sui Aristotelis auctoritas integra, sarta et tecta servaretur; utpote a cuius sententia ne latum unguem quidem secedere, sed usque ad extreum vite halitum eam defendere iuramentum iuraverat, ideoque ut voti eo citius fieret compos, more canum timidorum latratu magis quam morsu adversarios invadebat. Quid plura? gratulari tibi potius debes quam contristari, pristinum hunc Parnassi statum mutatum esse in melius. Gratias agendum est diis, quod pro benignitate sua securitati civitatis suæ prospexerint, et compotaciones, iurgia, provocaciones et duella prohibuerint; sane officii sui partes vir ullo modo melius explere potuissent, quam hoc uno, quod de incremento Reipublicæ, quod maximam partem in conservatione 25 membrorum utilium consistit, solliciti fuerunt. Gaudere debes, quod tales tibi Doctores invenire licuerit, qui non vanæ persuasionis œstro perciti, nec propriae sententiæ tenaces, solum quod verum vereque bonum est, proponunt. Age, commorare paulisper, patientiae tuæ te non pœnitabit. Vale.

8.

30

Antus Cantus Hornantius

olim in præsentia duorum testium

Cæsarice castratus Poeta,

nunc lector minorum gentium

aureo suo amico,

Domino Inflanto Baccio,

Magistro maior in omnibus literaturis

et benedicto ex hoc nunc et usque in secula seculorum

Amen, iterum secundo versificatorice salutem optat:

Perscripsi nuper per pulchram ad te Epistolam,

Quæ mihi non parum ista laboris fecit;

Et ego sperabam, te mox esse responsum,

Cum scio permultum te habere super me:

¹⁴ aciditis edd. prr.   ³⁰ An 'Andreas Canter Hollandicus?' adnotavit Færstemann.   ³⁵ Paußback.   ⁴² habere s. me] magni me facere.